

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Drie maal per week 6 franks per jaar
 Twee " " 4 " " " "
 Een " " 2 " " " " "
 Een blad afzonderlijk 10 centiem.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 1 1/2 centiem per drukregel.
 Reclamen, vermissen en andere artikelen vooraan
 of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN DEN 24 MAART.

Nieuwjaarsgiften aan Z. H. Leo XIII.
 12e LIJST.
 Bedrag der vorige lijst fr. 1904,39
 M. Fr. de Fastré, 5,00
 Totaal fr. 1909,39

Van alles wat.

Het is geen geheim voor onze lezers dat de tongesche geuzen herhaaldt malen verklaard hebben dat, in geval zij de meesters waren, een hunner eerste werken de verwerdelijking der hospitalen zou zijn. Dat is te zeggen dat zij het de hospitalen priester, zusters van liefde zouden verbaanen om ze door geuze betrekkelde ziekenoplossers te vervangen.

Te Parys, heeft men dit byproefd, doch het is wat schoons ! en de dagbladen van alle degeneden hebben ons de droevige tooneelen mededeeld welke sedert de verwerdelijking in de hospitalen omgaan.

Ziehier, dit aangaande, eenige grandoord opmerkingen welke wij aan het dagblad *La Croix* ontleenen :

* Het hart bloedt mij als ik door de zalen van een verwerdelijkt gasthuis ga, zie de daerheen een priester, ik zie stervende die mij met enen oogwenk roepen, onmogelijk hun een enkel troostwoord toe te sturen, het reglement verbiedt zulks ! Het is een tooneel dat het hart doet schreeuwen, en nooit heeft de dwingelandij der dwepacht hare slachtoffers wreeder gemarteld.

* Vroeger zag men overal het kloosterhabijt, overal het beeld van Christus den Verlosser ; heden slechts oog betelstelen, tegenspraak en wanhoop.

* Indien eens zieke bij zijne aankomst, niet verklaard heeft dat hij stellig van zin is eenen priester te doen komen, heeft hij het recht niet meer van gedacht te veranderen, het reglement komt daar tegen in.

* Maar hij is van gedacht veranderd... het lijden, de naderende dood hebben hem de ogen geopend, hij wil zich bechten... Het doet er niets aan ; binnenkomen heeft hij het niet gezegd, men moet hem tegen zijne zwakteheid vordrängen, hij zal zonder den troost van den godsdienst sterven.

* De priester treedt voorbij, hij gaat eens zieke bezoeken, eens weenende vrouw, kinderen stekelijers hebben het hem verzocht ; hij is binnenkomen, niet als priester maar als vriend ; hij trachtte niet opgemerkt te worden, wil hij van de eeuwigheid reppen, dat hij het in bestekte woorden doe ! Hij wordt bewaakt ; de wachtsters zullen hem onderbreken, hij zal weggejaagd en de zieke zal gestraft worden indien het schijnt dat hij het troostwoord begrepen en aanvaard heeft.

* Ja, gestraft ! men zal hem van voedsel berooven, of wel de wacht zal hem vernordelen om lange uren in de vuilnis te leven. Het is niet om te gelooven, en 't is toch zoo.

* De zieke, wat is hij toch, tenzij een nummer ? — de ziel is van geen en tel — de zieke is stof voor geneskundige waarnemingen, in afwachting dat men hem naar de snijkamer brengt.

* Waarom kon hij wel recht hebben ? tot den eerbied ? Prullen ! hij heeft het hoofd verloren ! hij zal niets zeggen ! men zal hem zinnen wij in zijn voren uitdrinken, des te spijtiger voor hem zoo hij dorst lijdt.

* Wij zouden er meer over kunnen zeggen, het eergevoel verhoort onze pen.

* Men zou zeggen dat het bloed van Christus voor die ongelukkige niet gestroomd heeft. Hij heeft nachtas gestroomd, maar het dwepende

ongeloof wil dat het vruchteloos gestroomd hebbe.
 * Hoe ongelukkig zoo te sterven, alleen tusschen onverschilligen, tusschen geluch en dubbelzinnige kwakklagen ! hoe ongelukkig als een bedrookne lichtekooi u de oogen moet sluiten !
 * De God van liefde en van vrede, van hoop en van vergiffenis, is van de spoude des armen verbanen ; in dit portaal der heil'ghe mag de goede herder het verdoelde schaap niet meer komen opzoeken. Men zou zeggen dat de engel der wanhoop bij deze ijelijke tooneelen voorzit.
 * O volk ! ziedaar twee vrienden ! Zij hebben u het geluk hier op aarde bevolfd, hebben zij het u gegeven ? En wat doet zij met u bij den ingang der eeuwigheid ?
 * Nooit zag men zulk een schelmstuk. Juliana de apostaat, de groote antikrist, valte wel het geducht op der scholen zonder God, maar nooit beproefde hij het gasthuis zonder priester !
 * En zeggen dat onze geuzen, indien zij geheel meester waren, ook onze gasthuisen zouden verwerdelijken !

M. De Volder heeft in de Kamer een amendement neergelegd, strekkende tot het verhoogen met 30,000 fr. van 't krediet voor de pensioenen en ondereeningen voor onderwijzers.

Dit amendement is aangenomen met 37 stemmen tegen 19 van de linkerzijde en 1 onthouwing.

De regering denkt het niet mogelijk op dit oogenblik 't recht op pensioen van de vrije onderwijzers te erkennen. Zij denkt ook niet dat men hun de gestarte sommen kan teruggeven.

Maar, gezien hinnen onziderlijken toestand, denkt de regering dat men hen moet ter hulp komen.

M. Woeste dezer maatregel goedkeurende, heeft echter doen afschrijven dat er meer te doen is voor de slachtoffers van M. Van Humbecck.

Diensovolgens, zal de achthare vertegenwoordiger van Aals gebruik maken van zijn parlementair recht, om op tijd en stond een radikale verandering voor te stellen.

Op een andere vraag van M. Woeste, heeft M. De Volder bevolde een wijziging voor te stellen in het verleenen van diplomaten voor kweekwaaheid.

Uit het verslag der middelenafdeling, neergelegd door M. Melot, blijkt dat de 16 Staats-normalscholen 827 leerlingen tellen en 927,187 franken kosten, ieder leerling veroorzaakt dus aan de belastingbetalers een gemiddelde uitgave van 1,10 franken.

Wij zeggen eene gemiddelde uitgave, want er zijn bevoorrechte geschieden. Alzoos kost de normalschool van Brugge 65,690 franken, ofschoon zij slechts 51 leerlingen telt. Hieruit volgt dat elk dezer minstens 2,100 franken per jaar kost, zijnde meer dan 10,000 franken voor den tijd dat hij in het geslacht verblijft.

Welnu, belastingbetalers, is dit schouwspel niet verleidend, niet schoons, niet verrukkend ?

Het wegloopen duurt altijd voort in de Association liberale ; 't lid der bestendige deputatie, Dustin, verlaat haar op zijne beurt, onder voorwendsel dat men zijn voorstel niet aanvaardt.

Het is een volledige warboel, en men zoekt om eerst langs de achterdeur weg te vluchten.

Het woord van Br. Van Schoor : « Laat ons zuchten, broeders, laat ons zuchten ! » komt hier wel van pas.

Zonals men weet, was Keizer Wilhelm, van Duitschland, de oudste vorst, niet alleen van Europa, maar van geheel de wereld. Hij telde bijna 91 jaren.

Door zijn overlijden, is Z. H. de Paus Leo XIII.

die 78 jaren oud is, de oudste vorst der wereld geworden.

Te Maastricht zal dit jaar van 9-25 Juli de 7 jarige tentoonstelling van de reliquien gehouden worden. Zonals men weet, bezit de St. Servaaskerk een schat van belangrijke oudheden en reliquien, welke om de teven jaar in het openbaar tentoogesteld worden. Deze gewoonte was een langen tijd gestaakt, doch werd voor het eerst weder in 1874 uitgevoerd, zoodat het thans de derde keer is, dat die kerkelijke plechtigheid plaats vindt. Zij valt samen met een dergelijke plechtigheid die te Aken plaats vindt en lokt gewoonlijk op beide plaatsen veel bezoekers.

Het Senaat.

Tijdens de bespreking der begrooting van landbouw, nijverheid en openbare werken in het Senaat, hebben verscheidene redenaars het woord gevoerd over panteu welke het grootste belang voor onze provincie hebben.

M. BARON WETTHALL, senator voor Hasselt, heeft den wensch uitgedrukt weldra het gouvernement een credit te zien verlenen voor het bouwen van een lokaal voor den provincialen raad van Limburg.

Ofschoon het mij onmogelijk valt, zede hij, iets te voegen bij de beweegreden welke de heer Thoomsen in de Kamer deed gelden, met het doel om eene eerste toelage te bekomen tot het bouwen van een lokaal voor den limburgschen provincieraad, toch meen ik de zaak in de welwillendheid van den achthare minister te moeten aanbieden. Twaalf jaar lang was ik lid van dien raad en uit eigen ondervinding ken ik de onaannamehamden waarover men klaagt.

Ik hoop dat de achthare minister rekening zal houden met de klachten van den limburgschen provincieraad en dezer raad voldoende zal geven.

M. De BROUCKER, senator voor Brussel, heeft zich bezig gehouden met de kwestie der overstroomingen der Maas en met die der buurtspoorwegen. Ziehier hoe het beknopt verslag ons zijne redevoering mededeelt :

Mijn eerste woord zij een woord van spijt, omdat een onzer meestgachde collegas, de achthare heer graaf de Borchgrave d'Altena, wegens ziekte aan onze werkzaamheden geen deel kan nemen.

Verleden jaar onderhield hij ons over de overstroomingen die zijn arrondissement geregelde teisteren. Hij heeft mij verzoekt heden in zijne plaats de klachten te herhalen welke zijn arrondissement te recht bij de Regering mag indienen. De toestand is vooral betreunswaardig voor de gemeenten Noord-Haren en Lanaye.

Ik heb met de gemeente Noord-Haren niet bijzonder bekend ; maar ik kan met kennis van zaken spreken aangaande de gemeente Lanaye.

Verleden jaar heb ik het nitbaagereen aangeprezen ; de minister deelde die zienswijze niet. Ik kom er op terug en hoop thans beter te slagen. Immers de billijkheid eischt dat men het voorgestelde middel aanwende, heden met meer kracht nog dan vroeger, tengevolge van elders uitgevoerd werken.

Men wil Lanaye dwingen het grootste deel der kosten te dragen ; dit is niet rechtvaardig, want de Maas behoort tot den Staat en de Staat moet zorgen dat de bevaarbare rivieren eene voldoende bedding hebben. Welnu de bedding der Maas is te Lanaye, niet diep genoeg. Die Staat moet ze dus dieper maken. Moet men de rivier rechter maken ? Welnu, maakt ze rechter wanneer zij ze verdiept.

De Nederlandsche regering, tot dewelke men zich misschien kan moeten wenden, kan de voorstellen der Belgische regering niet afwijzen, want de tegenwoordige toestand moet haar teele worden toegescreven.

met uwe schaar, Rosa... snijd jas en vest op den rug open... zeer wel ; nu Dominique, leggen wij hem terug neer, heel zacht...
 Toen de kleeren hem van het lijf waren, bemerkte Henri aan de rechterzijde van het hemd eene breede bloedplek. Henri maakte met de schaar eene groote opening voor de borst en onderzocht de wond, eene kleine ronds opening waaruit nog slechts eenige druppels bloed vloeiden.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Henri onderzocht het lichaam langs de andere zijde, stak de hand onder den rug des lijdens en vond nergens een ander spoor van verwonding. Hij zag bedenklijk voor zich.

Te Namen, te Hoei, te Luik heeft men werken uitgevoerd van den zelfden aard als die welke ik thans aanvraag, en het is juist aan de uitvoering dezer werken dat wij het water waarover we klagen verschuldigd zijn.

Een weinig beneden Lanaye, wordt de scheepvaart verbodend door overrijfels van metselwerk dat thans nuteloos geworden is. Een weinig boven Maastricht heeft men het stroombed laten verzaand. Men bageert het kanaal uit, en weet ge waar de afloop van het water nog moeilijker gemaakt.

Ziedaar meer dan genoeg om u aan te tonnen dat de toestand der gemeente Lanaye veel erger geworden is, en dat het volstrekt noodig is maatregelen te nemen tot het behoeden van ons grondgebied.

Wij kunnen daartoe twee middelen aanwenden : het overwerpen van dijken en het uitbaggeren. Dijken kunnen wij op ons eigen maken, maar dit zal een eigenblijf middel zijn. Het uitbaggeren moeten wij met ons lidde uitvoeren. Het is echter blijk dat Holland met ons dit werk bekostige, zoodat de meer daar het een veel grooter deel van het Noordfransch gebied dan van het onze zal bevoelen.

Ik hoop dat het kabinet van Brussel gezamenlijk met dat van 's Gravenhage maatregelen zal nemen en, in dit opzicht, voldoende aan de grensbekvolking zal geven.

Verlaten wij thans het bekoorlijke Maastral om tot het prachtige Jekerdal over te gaan.

De belangen der bewoners van dit dal wil ik verdedigen, want in de Kamer werden die belangen volstrekt over 't hoofd gezien, zonals blijkt uit talrijke verzoekschriften welke hier ter tafel liggen.

Sedert 1881 verlangt de verwaarloosde bevolking eenen spoorweg van Glos naar Maastricht ; de vergunning tot het leggen van dien spoorweg werd reeds den 31 juli 1881 aangevraagd. Die spoorweg is er des te noodiger, daar de omliggende dorpen van alle gemeenschap per spoor volkomen zijn beroofd ; van Rukkingingen tot Camme, aan de Hollandsche grens, rijdt er zelfs geen rammelkast !

Nochtans is het Jekerdal eene zeer nijvere streek. Ik meen zelfs dat het de eenige is in België, waar men stroo vlecht. Het stroovlechten is, wel is waar, sinds enkele jaren niet verval bedreigd, maar niettemin draagt het steeds bij om gezinnen met talrijke kinderen aan hun brood te helpen, want, van hun 5^e jaer af, leeren de kleintren stroo vlechtten en, reeds na 6 maanden, worden ze handige vlechtters.

In die streek treft men ook zand- en mergelgroeven aan, en de landbouw is er bloeiend.

Diensovolgens zou de buurtweg ten voordeele waarvan ik spreek groot nut opleveren.

Sinds zes jaar, heeft een privaet vennootschap de concessie gevraagd en aanvaardde het tarief der staatspoorwegen. Het ontwerp dat ik voorstond is vervangen geworden door een ander dat men in de Kamer het ontwerp van het Jekerdal noemde, maar dat beter het ontwerp Tongeren-Laanen zou geheeten worden.

Men voere dit ontwerp uit, de gemeenten van het Jekerdal hebben er niets tegen te brengen ; maar dat is, naar haar zinnen, gene reden om de lijn, die ze sinds 1881 aanvragen en voor hen veel meer wezenlijk nut zou opleveren, niet te maken.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Artikel 17 der wet van 28 mei 1884 bepaalt dat gene concessie aan eene andere vennootschap dan aan de Nationale maatschappij van buurtspoorwegen mag verleend worden, tenzij door eene wet. Welnu, men make eene wet ten voordeele van de private vennootschap die sinds 1881 eene lijn vraagt ; waarvan de Nationale maatschappij niet wil.

Ik denk hierover genoeg gezegd te hebben om de ernstige aandacht der regering te vestigen op de gedane aanvraag.

Thans ga ik tot eene andere quaestie over.

De achthare minister heeft verleden jaar geweigerd de bespreking der wet houdende regeling van het werkloos, tot in de maand november te verlaten. Hij verklaarde dat er langdurige studies en talrijke documenten noodig waren tot het in voege brengen dezer wet.

Tot heden is het koninklijk besluit van 5 december de eenige uitslag dezer studies geweest. Het is waarlijk niet veel.

M. GRAY DE HERMENDORP DE GRUSSE, senator voor Maeseyck, heeft optuivend opmerkingen gemaakt over de uitgaven voor het justitie paleis van Brussel gedaan :

Ik denk te moeten aandringen op de opmerkingen die ik onlangs deed, aangaande de uitgaven voor het paleis van justitie te Brussel.

Bittere spottend ! Het borstbeeld van den bouwmeester is onlangs in het paleis geplaatst worden, als het ware om bij het uitmergelen van het gebouw tegenwoordig te zijn.

De regering heeft ook, mijns denks, nuttelooze uitgaven gedaan voor het onderhoud van het voormalige oefenspelplein.

Om die praclituitgaven te rechtvaardigen, zal men zeggen dat een overschot te voorzien is, maar toch ware het, mijns denks, nuttiger ontsluitingen te verwezenlijken.

Bestrengde winters.

Behalve de grootste winters en de lange winters, waartover wij donderdag spraken, gaf de 15^e eeuw nog verscheidene andere strenge winters. De winter van 1480-1481 werd algemeen, volgens de *Chronyk van Vlaanderen*, als eene straf des hemels aangemerkt.

In de 16^e eeuw waren er ook verscheidene harde en langdurende winters. In 1544, onder anderen, vervoors de wijn in Frankrijk.

Met het aaloopen van 1504, kwam een der strengst winters waarvan de geschiedenis melding maakt. Het vros ten weken lang. Te Antwerpen reed men met wagens op de Schelde.

Men plaatste tenten op het ijs, waar men spijis en drank verkocht. Vele menschen en beesten bezaken van honger en koude.

In de zeventiende eeuw, werden de winters van 1605, 1608, 1612, 1655, 1655, 1660, 1676, 1685 en 1698 als zeer streng aangestipt.

De winter van 1808-1809 was verschrikkelijk in heel Europa. Alle streken telden duizenden haren bewoners, die langs de wegen d'advroren, en in hinnen wadingen door de welle koude bezweken. Alleen te Parys en in den omstreken kwamen er 20,000 personen ten gevolge der duarte van de levensmiddelen en door de koude om het leven.

Ontlebare vruchtboommen sterven ; eiken en andere boommen speten en heele wouden werden verwoeld. Honden en katten werden dal van koude, en boogerige wolven droegen dorpen en steden binnen, om de inwoners aan te vallen. De velds vielen bevroren uit de lucht, en in de omstreken van Weenen, vond men elken morgend herten, hazen enz., die zich als tamme huisdieren van de hand lieten grijpen. De winter duurde honderd dertig dagen ; als hij in de maand mei eene einde nam, ontsloeden er verwoestende ziekten, die duizende menschen ten grave sloopden.

Een andere hevige winter was diegene van 1715-1716. De Schelde gaf weer voor Antwerpen zoo hard bevroren toe dat men er kramen kon plaatsen. Men gaf er daars en spelpartijen op.

De winter van 1728 duurde 157 dagen. Op eenen buitengewoon herten zomer, volgde in oktober 1759, een zeer hevige winter. Den 5 nov. 1759, waren al de rivieren in Duitschland toegevroren.

dat de versche lucht tot hem kome.
 Twee minuten later sprak de dokter weer :
 — Help mij nu, hem op de andere zijde te leggen. Gaat nu allen aan den anderen kant van het bed, om hem, bij de minste beweging die hij maakt, vast te houden, gij, meisje, zult het licht vasthouden.

Na enige pelingen ontmoette het voelizer weerstand.
 — Ik voel den kogel ! riep de dokter, houdt goed vast.

Met zijn insnjemes de rondte der wond iets grooter makende, ontrukte hij den zieke eene stuppachtige beweging.

— Houdt nu goed, sprak de doctor, terwijl hij eene lange dunne tang in de wonde stak.
 Hij zocht binnen de wond den kogel te grijpen, terwijl allen met angstige blikken elke zijner bewegingen volgden.

— Ik heb hem ! Laat hem niet bewegen.
 En de tang met de twee handen houdende, trok hij ze haastig tot zich.

De zieke deed eenen krampachtigen sprong en stiet een kreet uit.

— Ziehier de kogel, riep de dokter verheugd uit, terwijl hij het voorwerp zeggend tusschen de tang omhoog stak. Laat nu los... Wij zullen hem reddten, hoop ik ; ja wij zullen hem reddten. Na den zieke enige oogknippen rust gelaten te hebben, stak hij een prop van pluksel in de wond en legde de deken over hem.

— Thans is het de beurt van de natuur, om te handelen. Het enige wat wij noodig heeft, is de volledige rust. Sluit nu weer het venster en maak eenen versfrisschend n drank gereed, welken gij hem kunt geven, zoodra hij tot zich zelven komt.

— Waar heb ik ?
 — Gij zijt hier bij vrienden, antwoordde hem de dokter, vertoer u niet.
 M. de Vaudray wierp eenen angstigen blik in het ronde en herkende het meisje.
 — Zijt gij het Rosa ? Wat is er gebeurd ?

16

H E T
GEHEIM van ROSA (1)
 DOOR
Beugny D'Haguerue.
 (VERVOLG.)
 IX.

Toen Rosa zich nog alleen met haar vader in de huiskamer bevond, sloot zij de deur, schikte eenige voorwerpen en knielde in haar kamertje voor d'bedspande over.

Nauwelijks had zij haar gebed begonnen, of zij hoorde buiten den knal van een vuurwapen. Meeneide dat een wildrooper in het bosch, zich aan zijn ongelukkig begraafte overgaf, ging Rosa te haar gebed voort, de namen van Charles en Pierre met die van Genevieve en Henri mengende.

Eensklaps werd er geweldigd op de deur geklopt.
 — Dominique ! spoedig, doe open ! riep eene stem buiten. Hulp, vriend ! hulp !... Maar haast u toch !

Rosa liep haastig naar de deur.
 — Ik ben het... Henri ! riep de stem in de duisternis ; roep uwen vader ! men heeft in de nabijheid een mensch vermoord. Spoedig, Dominique.

(1) Verborg'n nadruk voor de gazetten die gene overbrenkingen gesloten hebben met de *Société des gens de lettres*.